

Σημείωμα Συγγραφέα

Η Ζάνα, ο Γκάμπι, ο Ιντό, η Γράσια, αλλά και οι υπόλοιποι πρωταγωνιστές του έργου (γιατί για μένα όλοι οι αφηγητές της ιστορίας πρωταγωνιστούν) επαναφέρουν την ιστορική μνήμη ενός κόσμου που εξοντώθηκε βίαια και λησμονήθηκε άδικα. Θέτουν διάφορα ζητήματα: Την αδιαφορία που επέδειξαν πολλοί συμπολίτες για την τύχη των γειτόνων τους, αλλά και την έμπρακτη στήριξη που επέδειξαν άλλοι την ίδια χρονική στιγμή. Τον έρωτα, τον έρωτα που υπάρχει, είναι κυρίαρχος, ακόμη και σε συνθήκες υπέρτατης εξαθλίωσης, την ώρα που οι περισσότεροι διαρκώς καταδιώκονται, τη στιγμή που σχεδόν όλοι μάχονται, όταν η πλειονότητα εξοντώνεται, αλλά κυρίως όταν η μειονότητα επιβιώνει. Τη μετανάστευση, εξακολουθητική συνθήκη ζωής για τον εβραϊκό, αλλά και για πολλούς άλλους λαούς που δοκιμάζονται.

Όλα αυτά συνθέτουν και τη δική μου κληρονομιά. Με τα σεφαραδίτικα, που άκουγα να μιλούν στο σπίτι παππούδες, γιαγιάδες και γονείς. Με το παράπονο, βέβαια, γιατί η δική μου γενιά καταλαβαίνει πλέον λίγες μονάχα ισπανοεβραϊκές λέξεις. Με την ανησυχία της συναισθηματικής αποστασιοποίησης που ίσως στιγματίσει τις επόμενες γενιές. Αλλά και με την υπέρτατη ανάγκη διαχείρισης της μνήμης των πολλών «απόντων». Και, κυρίως, με την άνιση συχνά μάχη απέναντι σε όσους αμφισβητούν τα αναμφισβήτητα.

Η φίλη Αθηνά Βοσινάκη ήταν εκείνη που πρώτη με παρακίνησε να γράψω το έργο και την ευχαριστώ θερμά γι' αυτό. Είπα, λοιπόν, να το δοκιμάσω: να συνδυάσω τις εικόνες, οι οποίες αφηγούνται από μόνες τους ξεχωριστά την ιστορία, τους ήχους, που αποτυπώνουν ποικίλες όψεις τους σεφαραδίτικου πολιτισμού, αλλά και την πρόζα, στην οποία «βουτώ» για πρώτη φορά.

Οφείλω θερμές ευχαριστίες στο ΚΘΒΕ για τη μέγιστη τιμή που μου επιφύλαξε, στην Ισραηλιτική Κοινότητα Θεσσαλονίκης για τη διαρκή ενθάρρυνση και στην οικογένειά μου που με στηρίζει εξακολουθητικά.

Λέων Α. Ναρ

Σημείωμα Σκηνοθέτη

Ο εγγονός. Η γιαγιά. Και οι δύο. Ανακαλούν εικόνες και εμπειρίες.

Ο ένας για να ορίσει ίσως τη σχέση του σεφαραδίτικου πολιτισμού με την ενεστώσα ζωή του, η άλλη γιατί από μικρή πάντα τραγουδούσε, πάντα αφηγούνταν.

Μια ιστορία όπου το παρόν και το παρελθόν συνυπάρχουν· ένα ταξίδι με όχημα την –όχι και τόσο πρόθυμη πολλές φορές– μνήμη. Στην περίπτωση της Ζάνα, μέσα από αναμνήσεις, στην περίπτωση του Ιντό, μέσα από λέξεις και εικόνες. Ούτως ή άλλως, ό,τι κάνουμε και λέμε στο παρόν, εξαρτάται από το πώς έχουμε αντιληφθεί το παρελθόν.

Μιχάλης Σιώνας

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Σκηνοθεσία: **Μιχάλης Σιώνας**

Σκηνικά-Κοστούμια: **Γιάννης Κατρανίτσας**

Φωτισμοί: **Χάρης Πάλλας**

Video mapping: **Κλεάνθης Καραπιπέρης**

Βοηθός σκηνοθέτη: **Λίλα Βλαχοπούλου**

Οργάνωση παραγωγής: **Ναταλία Λαμπροπούλου**

Διανομή: **Σοφία Καλεμεκρίδου, Γιάννης Χαρίσης**

Παίζουν επί σκηνής οι μουσικοί: **Γιάννης Πούλιος** (βιολί), **Γιώργος Μιναχειίλης** (κανονάκι), **Ηλίας Σαρηγιαννίδης** (πολίτικο λαούτο).

«ΔΕ ΣΕ ΞΕΧΑΣΑ ΠΟΤΕ»

Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης, Αίθριο

Τετάρτη 21/06/17, στις 21:30

Γενική Είσοδος: 10 €/εκδοτήρια ΚΘΒΕ